

Anna German, Bez Ciebie nie ma mnie

Przy tobie biegły wszystkie drogi jak wierne psy.
Uśmiechy nie znające trwogi przy Tobie szły.
Przy Tobie z Tobą i dla Ciebie świat się zielenił.
A teraz pusto w całym niebie, na całej ziemi
I nie ma mnie bez Ciebie, nie ma mnie,
i lustro kłamie, nie ma mnie,
Bez Ciebie nie ma mnie, jest tylko pamięć,
nie ma mnie, mój cień to obcy cień, to już nie ja.
Może o tym wie dziś tylko ten,
kto dni bezludnych prawdę zna.
I nawet Cię nie opłakiwał zwyczajny pech,
i nasza gwiazda ta szczęśliwa
nie spadła w zmierzch.
i odtąd świeci już nie dla nas,
nie wiem dla kogo, zgubiona w nocy
zabłąkana pod mleczną drogą
Nie ma mnie, mój cień
to obcy cień, to już nie ja
Może o tym wie dziś tylko ten,
kto dni bezludnych prawdę zna,
Nie pozwól kłamać zimnym lustram,
ich prawdę zmień,
To kłamstwa, które nocą pustą
wmawia im cień.
i radość powitania zamień
smutną legendę
a wtedy nic nas nie okłamie
bo znowu będę
Bo nie ma mnie bez Ciebie, nie ma mnie
i lustro kłamie nie ma mnie
Bez Ciebie nie ma mnie, jest tylko pamięć,
Nie ma mnie, mój cień
to obcy cień, to już nie ja
Może o tym wie dziś tylko ten,
kto dni bezludnych prawdę zna.